

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **nezl. T. K. N.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**, se sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnam, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2018, č. j. 5 A 103/2016 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti nezákonnému zásahu, kterého se měl žalovaný dopustit tím, že nezletilému žalobci a jeho zástupcům, tedy jeho otci a právnímu zástupci, neumožnil v úředních hodinách vstup do prostor zastupitelského úřadu užívaných pro příjem žádostí o pobytová oprávnění, neboť žalobce nebyl registrován v tzv. systému Visapoint, a tím jim znemožnil osobní podání žádosti o trvalý pobyt v těchto prostorách. Matce žalobce, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, ani právnímu zástupci se nepodařilo provést registraci z kapacitních důvodů, a proto se žalobce rozhodl podat žádost o trvalý pobyt osobně bez předchozí registrace. Žalobce z opatrnosti podal svoji žádost nejprve elektronicky dne 17. 4. 2016 s průvodním dopisem, ve kterém uvedl, že se ve smyslu § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, dostaví ve lhůtě 5 dnů

na zastupitelský úřad v Hanoji, aby své podání učiněné elektronicky osobně potvrdil dle § 169 odst. 16 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění v době rozhodné. Za tímto účelem se proto žalobce a jeho zástupci dne 22. 4. 2016 dostavili na zastupitelský úřad, avšak nebyli vpuštěni, a proto následně podali proti tomuto postupu žalovaného stížnost k podací přepážce recepce zastupitelského úřadu společně s žádostí o trvalý pobyt.

[2] Městský soud žalobu zamítl, neboť z rozvrhu úředních hodin pro veřejnost platných od 1. 12. 2015, který mu žalovaný na výzvu zaslal, zjistil, že dne 22. 4. 2016, tedy v pátek, byly úřední hodiny vyhrazeny pouze pro provádění dodatkových výsledků a pohovorů žadatelů o dlouhodobé vízum nebo pobyt a nikoliv pro žádosti o trvalý pobyt. V této souvislosti městský soud odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 Azs 324/2017 - 32, dle kterého nelze tolerovat přístup žadatelů, kteří se nesnaží podat své žádosti osobně v řádných úředních hodinách na příslušném úřadě, nýbrž je podají „o své vůli v den a čas, který si sami stanoví“, a citoval jeho následující pasáž ve znění: *„Lze tedy uzavřít, že žalovaný [b] by jednal nezákonně, pokud by stěžovatelce odmítl umožnit podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu pouze proto, že neměla dopředu sjednaný termín v systému Visapoint. Jelikož však jedním z důvodů, pro něž nebyla stěžovatelka do budovy zastupitelského úřadu vpuštěna, byla i skutečnost, že se tak snažila učinit mimo vyhrazené úřední hodiny, nelze žalovanému b) jeho postup vytýkat. Každý správní orgán je oprávněn si svou činnost určitým způsobem zorganizovat, což zahrnuje i rozvržení úředních hodin pro jednotlivé oblasti působnosti správního orgánu. Stěžovatelka byla o organizaci úředních hodin žalovaného b) prokazatelně informována (při pokusu podat žádost osobně dne 23. listopadu 2016 i v rámci vyřízení její stížnosti; navíc lze předpokládat, že tato informace byla i předtím veřejně dostupná), nicméně se rozhodla toto rozvržení a priori nerespektovat. V takovém případě však nelze postup žalovaného shledat nezákonným“* [pozn. NSS: žalovaným b) bylo Velvyslanectví České republiky v Hanoji]. Městský soud uzavřel, že žalobce byl oprávněn podat předmětnou žádost u žalovaného, byť se mu nepodařilo zaregistrovat se v objednávkovém systému, v jím určených úředních hodinách pro daný druh žádosti, což bylo pondělí od 9.00 do 12.00 hodin. Žalovanému nelze vytýkat, že žalobci, jeho otci a právnímu zástupci, kteří se snažili vstoupit do budovy žalovaného mimo úřední hodiny určené pro podání žádosti, zabránil v pátek dne 22. 4. 2016 ve vstupu a odmítl žádost převzít.

II.

[3] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku městského soudu z důvodů, jež lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel namítá, že jako žadatel bez registrace v systému Visapoint neměl k dispozici v rámci rozvrhu úředních hodin konzulárního úseku žalovaného vůbec žádné úřední hodiny, ve kterých by mohl svoji žádost podat. Tím se jeho situace odlišuje od situace cizince, kterého se týkal rozsudek NSS č. j. 6 Azs 324/2017 - 32, a proto jeho závěry nelze vztáhnout na jeho věc, jak nesprávně učinil městský soud. Pokud městský soud uvádí, že stěžovatel měl podat žádost v pondělí od 9 do 12 hodin, pak zcela opomíjí argumentaci uvedenou v žalobě, že tyto úřední hodiny byly žalovaným výslovně určeny pouze pro žadatele, kteří měli registraci. Jestliže by stěžovatel byl

pokračování

skutečně povinen respektovat úřední hodiny žalovaného, nemohl by se podání žádosti bez registrace v systému Visapoint vůbec domáhat.

[4] Stěžovatel rovněž vyjadřuje obecný nesouhlas s názorem městského soudu, že žalovaný byl oprávněn vyhrazovat různou dobu pro podávání různých typů pobytových a vízových žádostí, a že stěžovatel a další žadatelé byli těmito úředními hodinami při podávání svých žádostí vázáni. Úřední hodiny nejsou upraveny v zákoně, ale pouze v usnesení vlády č. 595/1995, a proto nejsou pro stěžovatele závazné. Na podporu svého názoru cituje články 2, 4 a 36 Listiny základních práva svobod a článek 2 Ústavy. Orgány veřejné moci jsou tak povinny přijímat podání kdykoliv v pracovní době bez omezení úředními hodinami.

[5] Žalovaný svého práva vyjádřit se k podané kasační stížnosti nevyužil.

III.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud před samotným vypořádáním námitek obsažených v kasační stížnosti předesílá, že zásahovými žalobami ve skutkově i právně obdobných věcech se zdejší soud již zabýval, přičemž s ohledem na tuto skutečnost neshledal ve věci stěžovatele důvod pro odklon od ustálené judikatury (viz např. rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2018, č. j. 9 Azs 186/2018 - 48).

[9] Nejvyšší správní soud posoudil námitky stěžovatele nejdříve z hlediska jejich přípustnosti. V tomto směru shledal námitku stěžovatele stran neoprávněnosti žalovaného organizovat svoji činnost stanovením úředních hodin pro různé typy žádostí a následné závaznosti těchto úředních hodin pro stěžovatele jako nepřipustnou dle § 104 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel tuto námitku nevzněl v řízení před městským soudem, ač tak mohl učinit, a ani není rozhodovacím důvodem rozsudku městského soudu.

[10] Stěžejní a přípustnou námitkou stěžovatele proti posouzení postupu žalovaného městským soudem je, že žalovaný neměl vyhrazeny žádné úřední hodiny, ve kterých by jako neregistrovaný žadatel v systému Visapoint mohl podat svoji žádost o trvalý pobyt. V tomto se dle stěžovatele jeho situace odlišuje od situace ve věci rozhodnuté rozsudkem NSS č. j. 6 Azs 324/2017 - 32. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tato dílčí skutková odlišnost nemá vliv na použitelnost právního názoru, dle kterého není možné podávat žádosti mimo stanovené úřední hodiny. Pro stěžovatele byly vyhrazeny úřední hodiny, a to dle rozvrhu tehdy platných úředních hodin v pondělí od 9 do 12 hodin. Stěžovateli nic nebránilo v tom, aby svoji žádost podal osobně v tento den, neboť předchozí registrace nebyla zákonným předpokladem podání jeho žádosti (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016 - 52). Neobstojí proto argument stěžovatele,

že úřední hodiny v pondělí od 9 do 12 hodin byly vyhrazeny jen pro registrované uživatele, a proto nemohl žádost podat. O podání žádosti v příslušné úřední hodiny se ani nepokusil, místo toho od počátku zvolil vlastní postup podání žádosti, a to nejprve elektronicky, s tím, že ji osobně „potvrdí“, navzdory výslovnému znění § 169 odst. 16 zákona o pobytu cizinců, dle kterého bylo možné podat žádost pouze osobně. K osobnímu podání žádosti se však dostavil v pátek 22. 4. 2016, v době vyhrazené pro provádění dodatkových výsledků a pohovorů žadatelů o dlouhodobé vízum nebo pobyt. V tomto směru se postup stěžovatele jeví jako nestandardní vedený pouze snahou získat možnou výhodu oproti jiným žadatelům. Není možné po žalovaném požadovat přijetí žádosti kterýkoliv jiný pracovní den v úřední hodiny vyhrazené jiným žádostem jen proto, že stěžovatel nebyl registrován a že žalovaný výslovně úřední hodiny pro neregistrované žadatele o trvalý pobyt neurčil. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s městským soudem v posouzení věci stěžovatele, že nepřijetí žádosti žalovaným nebylo s ohledem na konkrétní okolnosti případu nezákonným zásahem. Zároveň nelze přisvědčit stěžovateli, že by městský soud opomněl argumentaci stěžovatele uvedenou v žalobě. Městský soud žalobní námitky bezesbytku vypořádal, a to v souladu s relevantní výše citovanou judikaturou zdejšího soudu.

[11] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[12] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu